

Slavkov nabízí víc než připomenutí Napoleona a bitvy tří císařů

Slavkov u Brna znají jako dějiště bitvy tří císařů už malí školáci, na velkolepou podívanou připomínající tehdejší boje se sem každoročně sjíždějí tisíce diváků. Ale nejen kvůli tomu se toto město stává čím dál navštěvovanějším turisty a čím dál příjemnějším pro život svých obyvatel. Zásluhy nelze upřít vedení města a místním podnikatelům. O tom všem jsme si povídali se slavkovským starostou Ivanem Charvátem a poté s majitelem zdejší stavební firmy Janem Reichlem.

„Slavkov se začal velmi rychle rozvíjet hned po roce 1989. Už tehdy se projevovala systematická snaha prezentovat ho jako atraktivní historické a turistické centrum. Což se podařilo, i když neusínáme na vavřínech – práce a úkolů je stále až nad hlavu,“ konstatuje Ivan Charvát.

V uplynulých letech byl známý slavkovský zámek vyhlášen národní kulturní památkou a samotné centrum města městskou památkovou zónou. A aby toho nebylo dost, přilehlé slavkovské bojiště je pro změnu krajinnou památkovou zónou. Je-li řeč o bojišti a každoročních ukázkách slavné bitvy se stovkami dobově vybavených „vojáků“ z různých klubů vojenské historie, starosta nasadí poněkud zoufalý výraz: „Je kolem toho strašně organizačních povinností a nervů. Několik dnů předtím, než to vypukne, tak nespím.“

Ale nejen samotné pořádání vzpomínkových bojových klání vyžaduje v souvislosti s jeho historicko-kulturním „poselstvím“ od vedení města značné úsilí. „Abychom udrželi a naplňovali patřičnou prestiž města, musíme neustále investovat do obnovy památek. V uplynulém období se to týkalo oprav statiky, fasád, loni jsme v rámci regio-

nálního operačního programu renovovali nádvoří zámku (92 % z dotací), navazovat bude podzámčí. Chystáme také ojedinělou stálou expozici artefaktů z napoleonské doby. Naší výhodou je, že vedení Jihomoravského kraje považuje péči o slavkovské památky za jednu ze svých priorit a poměrně štědře nám poskytuje dotace.“ Je „nabíledni“, že samotné památky a historie Slavkova nabízejí i možnost různých jednorázových turisticky atraktivních akcí, například u příležitosti výročí narození Napoleona a podobně.

Nejen památkami je Slavkov živ

Jak se zdá, Slavkov funguje i manažersky. Právě na to klade jeho starosta důraz. „Jistě je to ovlivněno tím, že jsem původní profesí ekonom. Rozhodně jsem přesvědčen, že správa města se příliš neliší od vedení firmy. Pokud má

prosperovat, je ekonomické hledisko na předním místě. Další podmínkou je umět si stanovit priority a mít sílu je prosazovat," říká Ivan Charvát. Ostatně tímto heslem se řídil už v době, kdy pracoval na finančním odboru městského úřadu. Zároveň se ale rozhodně nespokojuje jen s rutinním chodem radnice, která se stará nejen o šestitisícový Slavkov, ale i řadu přilehlých obcí, což znamená celkem 20 tisíc obyvatel. „Po každém politikovi by mělo něco trvalého zůstat. O to usilují a dařilo se to i mým předchůdcům za ODS.“ Mimochodem, Slavkov je ojedinělá „pravicová bašta“ v rámci celého vyškovského okresu, kam spadá.

Prvním velkým úspěchem bylo už v 90. letech vybudování městského obchvatu, což pro řadu jiných měst zůstává dodnes obtížným úkolem. „Myslím, že to byl tehdy docela frajerský kousek, který navíc vedení města získal důvěru a podporu obyvatel,“ míní slavkovský starosta.

Dalším úspěchem, na němž má sám podíl, bylo vybudování golfového hřiště a hlavně jeho postupné rozšíření na poměrně rozsáhlou oddechovou zónu. „Uznávám, že původně golfové hřiště působilo poněkud snobsky. Každopádně lákalo turisty a okolní klientelu z takzvaných vyšších vrstev, takže špatný záměr to určitě nebyl. Podstatné ale je, že dnes už tu stojí rozsáhlý areál, který využívají zejména rodiny s dětmi, školy...“

Za relativně aktuální přínos považuje starosta také vznik vlastní kompostárny, což je unikum v rámci celého okresu.

„Jsem rád, že se dlouhodobá koncepční práce ODS odráží na chodu města. V roce 2006 jsme byli oceněni 2. místem v soutěži týkající se kvality života, uznání jsme získali také jako Město pro byznys, což je určitě povzbuzením pro místní podnikatele. Také co se týče hodnocení veřejné správy, nemáme se za co stydět,“ uzavírá náš rozhovor Ivan Charvát.

–red–

IVAN CHARVÁT (43)

Starosta Slavkova, předtím místostarosta. Původní profese ekonom, po roce 1989 pracoval 15 let na finančním odboru Městského úřadu.

...komunisté ničili smysl pro poctivé řemeslo

Janu Reichlovi se daří už patnáct let úspěšně vést svoji relativně malou stavební firmu REISTAV navzdory nelibostnému konkurenčnímu boji, odolává a nepřehlédnutelným dopadům ekonomické krize, byť to stojí menší i větší „šrámy“ v podobě poklesu zakázek... Hlavně ale nedá dopustit na poctivé řemeslo.

„Jestli jste chtěli mluvit s rodilým Slavkovákem, tak to já nejsem. Jsem přistěhovalc, pocházím z Brna. Sem mě přivedla manželka před patnácti lety,“ varoval nás v úvodu rozhovoru Jan Reichl. Nicméně jak se vzápětí ukázalo, záhy získal ke Slavkovu nadmíru vřelý vztah. „Je to příjemné městečko, dá se tu najít vžití kulturní i sportovní. Máme tu velké koupaliště, tenisové kurty, golfové hřiště...“

Stavařská rodinná tradice

Studium stavařiny považoval Jan Reichl vzhledem k rodinné tradici v podstatě za samozřejmost – v oboru pracoval tatínek i dědeček. Jeho nynější firma REISTAV se zaměřuje na rekonstrukce i výstavbu bytů. Se zhruba deseti zaměstnanci působí v samotném Slavkově, Brně, ale namanou se i smlouvy například v Praze, nedávná stavební štače byla v Peci pod Sněžkou.

Celkově je na tom Jan Reichl podobně jako řada jiných podnikatelů – nemůže si dovolit jít s cenami nahoru, i když materiál podražil, musí si cenit toho, když má dost zakázek, aby firma překlenula současné neblahé období. „Teď jsou to docela krušné roky, navíc je u téhle profese vždycky nutné včas shánět nějakou práci na zimu. Ale když se člověk snaží a je schopen se přizpůsobit požadavkům, tak se práce vždycky najde,“ konstatuje.

„Pokles zájmu o stavební práce je teď zjevný, hlavně v menších městech. Klesají i prodeje bytů, navíc je teď pro lidi obtížnější získat hypotéku. A u některých zakázek nás převálcují velké firmy, které mají samy nouzi o práci. Ale i tak se dokážeme držet nad vodou. Věřím, že je to i díky tomu, že

nabízíme seriózní jednání a snažíme se klientům maximálně vyhovět,“ shrnuje momentální situaci Jan Reichl.

Postavení českých podnikatelů obecně ale nehodnotí příliš příznivě. I proto se ostatně stal členem ODS. „Pojem podnikatel má pro spoustu lidí a priori negativní příděch. Nepřeji jim, myslí si, že zkrátka umějí snadněji přijít k penězům. A nevidí už tu dřinu a nervy, které za tím většinou stojí.“

Vytratil se hrdost na dobře odvedenou práci

S oblibou používá Jan Reichl pojem „poctivé řemeslo“, na které nedá dopustit. Cení si každé manuální práce, pokud jí dotyčný rozumí a „neflinká se“.

„Bohužel komunisté tuhle tradici a úctu k řemeslníkům systematicky ničili. I třeba zedník může být ‚pan zedník‘. To platí o jakékoli profesi. Velcí mistři bývali třeba dlaždiči. Teď je obtížné najít lidi, kteří odvádějí prvotřídní práci. Hodně se vytratilo to správné povědomí i jistá hrdost na vlastní umění. Tohle kouzlo bolševici zdevastovali.“ O to víc si cení přístupu vedení města, které rozvoji podnikání přeje.

–red–